

factors of psychological readiness for professional activity is self-regulation. It is emphasized that the concept of "personal self-regulation" is wider than the concept of "self-organization". Proceeding from that, self-organization acts as one of the components of personal self-regulation. The purpose of the study was to establish the specifics of self-organization of cadets within the program of psychological support during the training of police officers. The Kharkiv National University of Internal Affairs was the empirical base. The first group consisted of cadets who were not involved in the psychological support program, the second group included cadets who took part in the program. In the study was used the questionnaire of self-organization of activity by O.Yu. Mandrykova. It has been established that the cadets who were involved in the psychological support program have a significantly higher rates on the "Planning", "Fixation" and "Self-organization" scales, which testifies to their higher ability to tactically planning of their work and personal time, greater targeting and perseverance in reaching the outlined plans. The necessity of purposeful psychological and pedagogical influences during training of future cadets, which becomes possible within the program of psychological support, is aimed at, in particular, the formation of skills of tactical planning and strategic goal-setting, planning of plans, determination of purpose and effective structuring of personal time.

Key words: cadets, police officer, program of psychological support, training period, self-regulation, self-organization.

Отримано: 08.01.2018 р.

УДК 159.922.7-053.5

М.В. Кормишев, Г.А. Медянік

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ СТРУКТУРИ МОТИВАЦІЇ УЧІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

М.В. Кормишев, Г.А. Медянік. Психологічні особливості дослідження структури мотивації учіння молодших школярів. У статті проаналізовано проблему дослідження структури мотивації учіння молодших школярів. У ході дослідження було визначено методологічні підвалини цієї проблеми, розкрито зміст мотивів, указано їхні характеристики й виокремлено основні типи учбових мотивів. У практичному плані визначено психодіагностичний інструментарій психологічного дослідження, що дозволить створити наукову основу для ефективного дослідження мотивації учіння молодших школярів. За допомогою психологічного аналізу були визначені теоретичні принципи цієї проблеми. Таким чином, мотивація учіння залишається важливим фактором у розвитку мотиваційної сфери молодших школярів

Ключові слова: мотивація учіння, види та якості мотивації учіння, рівні сформованості мотивації, ієрархічність та структурність мотивів.

Н.В. Кормишев, А.А. Медянік. Психологические особенности исследования структуры мотивации учения младших школьников. В статье проанализирована проблема изучения структуры мотивации учебной деятельности младших школьников. В ходе анализа были определены мето-

дологические основы изучения данной проблемы, раскрыто содержание мотивов, указаны их характеристики и выделены основные типы учебных мотивов. В практическом плане определен психодиагностический инструментарий психологического исследования, что позволило создать научную основу для эффективного исследования мотивации учения младших школьников. Таким образом, мотивация учения остается важным фактором в развитии мотивационной сферы младших школьников.

Ключевые слова: *мотивация учения, виды и качество мотивации учения, уровни сформированности мотивации, иерархия и структура мотивов*

Постановка проблеми. У сучасній психології експериментальне дослідження особливостей розвитку структури мотивації учіння молодших школярів упродовж останніх років проводилося досить ретельно. При цьому цілу низку теоретичних і практичних завдань було продиктовано потребами сучасної школи. Важливість розв'язання проблеми також визначається тим, що мотивація учіння – вирішальний чинник ефективності навчального процесу. Методологічною підвалиною вивчення проблеми дослідження мотивації учіння молодших школярів є положення теорії діяльності про особливості змісту, функціонування й механізми розвитку та формування структури мотивації особистості.

Аналіз досліджень і публікацій. Дослідження сучасних психологів показали, що мотивація учіння розглядається як структурний компонент навчальної діяльності, що формується в процесі учіння молодших школярів. Молодший шкільний вік є важливим для розвитку мотивації учіння, оскільки саме на цьому етапі онтогенезу особистості учбова діяльність є провідною і значущо впливає на поведінку і усталення життєвої позиції дитини в ставленні до світу та до себе, що визначає спрямованість і зміст її активності. Мотивація учіння дітей молодшого шкільного віку, які виховуються в різних соціальних умовах, за висновками фахівців, формується під впливом специфіки соціальної ситуації їхнього розвитку.

Аналіз психологічної літератури з проблеми дослідження мотивації учіння молодших школярів свідчить про наявність декількох типів стратегій вивчення. А. К. Маркова виділила такі з них: а) вивчення впливу мотивації на діяльність; б) вивчення генезису самої мотивації в різні вікові періоди шкільного дитинства; в) вивчення впливу формування діяльності на становлення мотиваційної сфери. Дослідниця також підкреслила, що ці стратегії різняться між собою тим, чи є мотивація в експериментальному дослідженні незалежною змінною або залежною, умовою і передумовою навчальної діяльності або її результатом. Разом із цим, у науковій літературі існує й низка інших поглядів на цю проблему.

А. К. Маркова представила свій підхід, у межах якого розглянула розвиток мотивації як ускладнення мотиваційної сфери особистості і всіх спонук, що до неї входять, а також, установлення нових, більш зрілих

відношень між ними. Типологія, яку розробила дослідниця, містить шість рівнів, виділених на основі таких критеріїв, як-от: тип ставлення школяра до учіння, характеристика його учбової мотивації та уміння вчитися. При цьому кожен рівень відображає особливості взаємодії типу ставлення до учіння з особливостями характеру учбової мотивації та станом навчальної діяльності учня. Описуючи загальну картину стану мотивації учіння, автор зауважила, що до програми її дослідження, окрім аналізу таких спонук, як мотиви, цілі та емоції, входять також тип ставлення школяра до учіння, рівень його навченості та здатність навчатися. До того ж, психолог указала, що мотиви можна оцінювати за їхньою спрямованістю і рівнями, за ієрархічністю і гармонійністю, за узгодженістю між собою, стійкістю та дієвістю. А. К. Маркова також наголосила, що уявлення про окремі сторони мотиваційної сфери не повинні призводити до роздробленості мотивації, цілісність має зберігатися шляхом виділення основних одиниць її аналізу. Автор припустила, що такою одиницею для дитини може бути названо сенс учбової діяльності [8].

Як підкреслив М. А. Кузнєцов, мотив – це "системний ефект" спільного функціонування мотиваційної, емоційної, когнітивної сфер психіки; спрямований і формоутворювальний чинник поведінки (що розвиваються з потреби), який не можна ототожнювати з потягами, ставленнями, установками. М. А. Кузнєцов також зауважив, що поведінку людини визначають зовнішні та внутрішні мотиви, а мотиви так само – потреби, які мають декілька рівнів, а виникнення нових спонук є результатом поєднання стимулу із задоволенням потреб особистості. Як зазначив психолог, процес оцінки мотивації є вельми складним, оскільки ця оцінка ґрунтується не лише на основі аналізу окремих мотивів, але й на всій мотивації загалом [5].

В. Г. Асєєв та інші психологи мотивацію розуміють як спонукання й визначають її двомодальну будову, яка є властивістю особистості й виникають на основі потреб та у зв'язку з характером суспільних відносин та усвідомлюються людиною. Учені також зазначають, що потреби, інтереси, ідеали мають тенденцію визначати спрямованість особистості, а серед мотивів і регуляторів поведінки та діяльності особистості важливе місце посідають почуття. Виявляючи вольову активність, людина не лише усвідомлює спонукання, але й досліджує його, співвідносить з особистими установками, морально-політичними переконаннями та наявними обставинами. Мотиви – це спонукання до діяльності, пов'язані із задоволенням певних потреб, які можуть усвідомлюватись чи ні, а також мотиви – це психічне, суб'єктивне явище, що може виступати як психічні процеси, стани, властивості особистості. Фахівці наголошують, що джерелами сенсів, які визначають, що є для людини значущим і чому та яке місце у її

житті посідають об'єкти та явища, є потреби й особистісні цінності. Вони посідають те саме місце в структурі мотивації людини й у структурі породження сенсів. Сенс для людини набувають ті об'єкти, явища чи дії, які стосуються реалізації певних її потреб або цінностей [1; 2].

Таким чином, під учінням фахівці розуміють систематичний процес усвідомлення людиною певного кола знань і вмінь, які носять більш-менш успішний характер. Учені підкреслюють, що учіння перетворює первісну імпульсивну активність дитини у свідомий процес діяльності, мотив має сенс спонукальної, рушійної сили вчинку або переживання та сенс підстави вчинку, рішення, думки. Учені вважають, що мотивована дія ґрунтується на рушійній силі спонукання й основі дії, а немотивована дія – лише на спонуканні (її підстави не усвідомлюються). Дієвість тієї чи тієї обставини завжди пов'язана зі ставленням до неї людини, проте не варто ототожнювати відношення й мотиви або говорити про мотиви незалежно від відношень, підміняючи відношення мотивами. Таким чином, педагогічні впливи детермінують психічний розвиток індивіда тією мірою, у якій зумовлюють відповідну побудову його діяльності та мотивацію [6; 13].

Отже, аналізуючи різні стратегії дослідження структури мотивації учіння, ми вважаємо оптимальними ті з них, які дозволяють досліджувати генезис мотивації впродовж усього періоду молодшого шкільного віку і можуть наочно показати як змінюються параметри навчальної мотивації під впливом дії соціальних умов життя, виховання й навчання дітей. Більшість авторів підкреслюють важливість і складність цієї проблеми, але при цьому обстоюють різні погляди на її рішення. Дискусія із цього приводу піднімає питання критеріїв, за якими виділяються рівні розвитку навчальної мотивації та їх характеристики, а також обговорюються показники, за якими можна оцінити рівні сформованості навчальної мотивації в учнів і методики, завдяки яким можна виявити й визначити приналежність учня до того чи іншого рівня. Як указують більшість науковців, основна проблема полягає в тому, що дуже складно зіставити численні параметри мотивації учіння вивести підсумкову оцінку за їх різних поєднань. Залишається нез'ясованим також питання, у яких випадках розбіжність ознак означає той чи інший рівень розвитку мотивації [3; 9].

Таким чином, розкриваючи зміст мотивів, науковці у своїх роботах указують на такі їх характеристики, як-от: види, рівні, етапи, якості й особливості прояву в учбовій діяльності. До видів мотивів можна віднести пізнавальні й соціальні мотиви. Пізнавальні, пов'язані зі змістом і процесом навчальної діяльності, можуть мати певні рівні. Таким чином, в мотивації змістом виокремила три рівні, такі як: інтерес до цікавого, інтерес до фактів та інтерес до суті й походження явищ. У мотивації процесом також виокремили три рівні: виконавський, пошуково-виконавський та творчий.

Фахівці наголошують, що у своєму розвитку мотиви можуть проходити певні етапи і по-різному виявлятися у різних видах діяльності.

С.С.Занюк підкреслює, що ставлення до учіння і виконання своєї діяльності значною мірою визначається тим, наскільки далеко бачить особистість перспективу задач, які стоять перед нею. Якщо людина не бачить перспективи далі найближчого етапу, то в такому разі вона не схильна докласти значних зусиль у діяльності. І навпаки, коли людина бачить перспективу (яка суб'єктивно переживається ним як радість, або "завтрашня радість"), то таке усвідомлення кращого майбутнього викликає прилив енергії, емоційне збурення, котре сприяє тому, що таке очікування радості стає чинним мотивом діяльності. Автор наголошує, що перспектива (як очікування радості) пов'язана не тільки з кінцевим результатом діяльності, але і з її початком та з її процесом загалом. Здатність "мотиваційного заряду" поширюватися з очікуваного результату (який асоціюється з бажаною перспективою, тобто з "майбутньою радістю") на процес (тобто процесуальні компоненти діяльності) визначає той факт, що кожен з етапів, засобів, компонентів діяльності пов'язується з "майбутньою радістю" [5].

Мета статті. Метою даної роботи є аналіз та теоретичне обґрунтування специфіки розвитку структури мотивації учіння молодших школярів у різних умовах виховання.

Виклад основного матеріалу дослідження. У дослідженнях Н. В. Єлфімової мотивація учіння визначається системою таких показників: а) становленням учіння як особистісно значущої діяльності школяра; б) особистісно значущими для учня суб'єктами (це однолітки, учителі, батьки); в) типом ставлення учня до учбової діяльності; г) ставленням учня до конкретних навчальних предметів. Для характеристики мотивації учіння автор розглянула всі ці показники в їх взаємодії та взаємовпливі.

Н. В. Єлфімова охарактеризувала рівень розвитку мотивації як високий за умови, що учіння є для дитини особистісно значущою діяльністю, а ставлення до нього та його основних предметів визначається як позитивне. При цьому учитель має бути особистісно значущим суб'єктом для учня, а пізнавальні мотиви разом із соціальними – домінувати в ієрархії мотивів. Згідно з іншим поглядом на проблему класифікації мотивів навчальної діяльності, вони поділяються на внутрішні, які реалізують пізнавальну потребу, і зовнішні мотиви, які реалізують соціальні та інші потреби, що прямо не пов'язані з отриманням знань і не співпадають із метою учіння. У наступній класифікації, разом з указаними вище критеріями виокремлено характер особистісного смислу, що надається учінню [4].

Аналізуючи динамічні характеристики мотивів учіння, дослідники підкреслили, що вони здебільшого залежать від психофізіологічних особливостей особистості дитини. Головні характеристики мотивів, такі як

модальність, сила, що виражається в непереборному прагненні особистості, та стійкість, яка оцінюється за наявністю мотиву в усіх основних видах навчальних ситуацій чи в більшості з них. При цьому сила мотиву оцінюється за глибиною усвідомлення й прийняття потреби та самого мотиву, а стійкість – за збереженням мотиву на певний період часу.

Для з'ясування специфіки розвитку мотивації учіння молодших школярів необхідно зупинитися на аналізі їх емоційних переживань, пов'язаних з учбовою діяльністю. О.В. Маліхіна та інші психологи підкреслюють, що поряд з позитивними переживаннями молодших школярів виникають також і негативні емоції, які пов'язані не тільки з учбовою діяльністю, а також з спілкуванням з ровесниками, чия похвала чи зневага є дуже значущими для школяра, це також переживання, які пов'язані з оцінкою та зауваженнями вчителя. Автори стверджують, що внаслідок дії негативних емоцій у школяра може значно знизитись рівень мотивації та сформуватись негативне ставлення до учіння [7; 11; 12].

Таким чином, для оцінки структури та змістовних характеристик мотивації учіння особистості використовуються такі критерії: множинність, структурність та ієрархічність мотивації. Множинність передусім відображає розвиненість змісту мотивів, достатню їх кількість і вимірюється за допомогою кількісних та якісних показників. Структурність мотивації оцінюється за наявністю різних видів мотивів у мотиваційній сфері особистості. Відтак ієрархічність як наявність у мотиваційній сфері чільних мотивів, які поєднуються з мотивами нижчого рівня, оцінюється на основі виділення головних груп мотивів у порядку супідрядності та ранжирування. Таким чином, для дослідження окремих мотивів особистості й мотивації загалом, яку ми розуміємо як сукупність мотивів поведінки й діяльності, слід проаналізувати всі вказані змістовні характеристики й параметри.

М. В. Матюхіна у своїх дослідженнях підкреслила необхідність охарактеризувати мотиви учіння за такими двома критеріями: зміст (спрямованість) і стан (рівень сформованості). Оскільки об'єктом нашого дослідження переважно є змістовні характеристики навчальної мотивації молодших школярів, то підґрунтям для аналізу ми обрали класифікацію учбових мотивів. У дослідженнях М. В. Матюхіної було представлено докладну характеристику учбових мотивів і виділено такі їхні групи: навчально-пізнавальні мотиви, широкі соціальні мотиви, вузько особистісні мотиви, негативні мотиви. Вищезгадані групи мотивів можна класифікувати як внутрішні мотиви (1 група), які реалізують пізнавальну потребу і зовнішні мотиви (2-4 групи), які реалізують потреби, прямо не пов'язані з основною метою учіння [9].

При цьому, фахівці згодні з положеннями В. Е. Мільмана, про те, що показником рівня розвитку мотивації учіння можна вважати співвідношен-

ня зовнішніх і внутрішніх мотивів в мотиваційній структурі навчальної діяльності молодших школярів. Визначаючи рівень сформованості мотивації учіння, ми поділяємо погляди вчених, які зауважили, що показником рівня сформованості мотивації учіння є такі характеристики, як особистісна значущість навчальних мотивів, здатність учня до цілепокладання, позитивний характер відчуттів у процесі учіння емоцій і наявність умінь вчитися. На думку фахівців, ці показники можуть розглядатися як критерії зрілості, сформованості мотивації учіння, а розвиток мотивації відтак можна визначити як становлення кожного з вищезгаданих параметрів з урахуванням специфіки відносин між ними усередині мотиваційної сфери особистості [10].

Висновки. Аналізуючи передумови різних видів діяльності, учені звертають увагу на те, що саме уречевлення потреби створює умови для перетворення її на мотив. Наочна визначеність мотиву сприяє розумінню того, на які саме учбові мотиви можуть перетворитися наявні потреби особистості. У зв'язку із цим дослідження системи потреб школяра набуває особливої значущості для розуміння специфіки сформованої в школяра мотивації учіння. Аналізуючи низку спонук, що входять до мотиваційної сфери, психологи виділили мету діяльності, як те, що характеризує спрямованість активності особистості на проміжні результати досягнення предмету потреби.

Таким чином, досліджуючи змістовні характеристики мотивації учіння молодших школярів, дослідники дотримуються думки, що оптимальний результат дає діагностика мотивації учіння методами спостереження та експерименту, проєктивними методиками та опитувальниками, а також продуктивним є використання таких методів, як анкетування, бесіда, методи вивчення продуктів діяльності, шкільної успішності тощо.

Підводячи підсумки, можемо констатувати, що мотивація учіння школярів розглядається як внутрішня характеристика структури діяльності, що може в процесі навчання змінюватися й перетворюватися. Отже, у межах діяльнісного підходу уможливується дослідження сфери мотивації учіння молодших школярів у процесі учбової діяльності та спільної діяльності дітей і дорослих.

Список використаних джерел

1. Асеев В.Г. Мотивация поведения и формирование личности / В.Г.Асеев. – М. : Мысль, 1976. – 158 с.
2. Выготский Л.С. Педагогическая психология / Л.С.Выготский / под ред. В.В. Давыдова. – М. : Педагогика-Пресс, 1999. – 536 с. – ("Психология : Классические труды").
3. Гуткина Н.И. Развитие учебной мотивации учащихся в первых двух классах современной начальной школы (лонгitudное исследование) / Н.И. Гуткина // Культурно-историческая психология. – 2007. – №2. – С. 62-74.

4. Елфимова Н.В. Исследование структуры мотивационного компонента деятельности / Н.В. Елфимова // Вопросы психологии. – 1988. – № 4. – С. 82-88.
5. Занюк С.С. Психологія мотивації : навч. посібник / С.С. Занюк. – К. : Либідь, 2002. – 304 с.
6. Кузнецов М.А. Мотивация людини: основні форми та закономірності функціонування / М.А. Кузнецов // Вісник ХНПУ імені Г.С. Сковороди. Психологія. – Харків : ХНПУ, 2012. – Вип. 44. – Ч. 1. – С.116-137.
7. Маліхіна О.В. Мотивація учіння молодших школярів / О.В.Маліхіна. – К. : Навч.книга, 2002. – 304 с.
8. Маркова А.К. Формирование мотивации учения / Маркова А.К., Матис Г.А., Орлов А.Б. – М. : Просвещение, 1990. – 192 с.
9. Матюхина М.В. Мотивация учения младших школьников / М.В. Матюхина. – М. : Педагогика, 1984. – 114 с.
10. Мильман В.Э. Внутренняя и внешняя мотивация учебной деятельности / В. Э. Мильман // Вопросы психологии. – 1987. – № 5. – С. 129-138.
11. Сорокина В. В. Негативные переживания детей в начальной школе / В. В. Сорокина // Вопросы психологии. – 2003. – № 3. – С. 43-52.
12. Хомич Г. О. Невротичні зрушення у дітей як наслідок переживання тривалої соціально-психологічної деривації / Г. О. Хомич // Гуманітарний вісник Переяслав-Хмельницького держ. пед. ін-ту ім. Г. С. Сковороди : наук.-теорет. зб. – Переяслав-Хмельницький, 2001. – Вип. 2. – С. 139-145.
13. Якобсон П. М. Психологические проблемы мотивации поведения человека / Павел Максимович Якобсон. – М. : Просвещение, 1969. – 317 с.

Spysok vykorystanykh dzherel

1. Aseev V.G. Motivacija povedenija i formirovanie lichnosti / V.G.Aseev. – М. : Mysl', 1976. – 158 s.
2. Vygotskij L.S. Pedagogicheskaja psihologija / L.S.Vygotskij / pod red. V.V. Davydova. – М. : Pedagogika-Press, 1999. – 536 s. – ("Psihologija : Klassicheskie trudy").
3. Gutkina N.I. Razvitie uchebnoj motivacii uhashhihsja v pervyj dvuh klassah sovremennoj nachal'noj shkoly (longjetjudnoe issledovanie) / N.I. Gutkina // Kul'turno-istoricheskaja psihologija. – 2007. – №2. – С. 62-74.
4. Elfimova N.V. Issledovanie struktury motivacionnogo komponenta dejatel'nosti / N.V. Elfimova // Voprosy psihologii. – 1988. – № 4. – С. 82-88.
5. Zanyuk S.S. Psykholohiya motyvatsiyi : navch. posibnyk / S.S. Zanyuk. – К. : Lybid', 2002. – 304 s.
6. Kuznyetsov M.A. Motyvatsiya lyudyny: osnovni formy ta zakonomirnosti funkcionuvannya / M.A. Kuznyetsov // Visnyk KhNPU imeni H.S. Skovorody. Psykholohiya. – Kharkiv : KhNPU, 2012. – Vyp. 44. – Ch. 1. – S.116-137.

7. Malikhina O.V. Motyvatsiya uchinnyya molodshykh shkolyariv / O.V.Malikhina. – K. : Navch.knyha, 2002. – 304 s.
8. Markova A.K. Formirovanie motivacii uchenija / Markova A.K., Matis G.A., Orlov A.B. – M. : Prosveshhenie, 1990. – 192 s.
9. Matjuhina M.V. Motivacija uchenija mladshih shkol'nikov / M.V. Matjuhina. – M. : Pedagogika, 1984. – 114 s.
10. Mil'man V.Je. Vnutrennjaja i vneshnjaja motivacija uchebnoj dejatel'nosti / V. Je. Mil'man // Voprosy psihologii. – 1987. – № 5. – S. 129-138.
11. Sorokina V. V. Negativnye perezhivaniya detej v nachal'noj shkole / V. V. Sorokina // Voprosy psihologii. – 2003. – № 3. – S. 43-52.
12. Khomych H. O. Nevrotychni zrushennya u ditey yak naslidok perezhyvannya tryvaloyi sotsial'no-psykholohichnoyi deryvatsiyi / H. O. Khomych // Humanitarnyy visnyk Pereyaslav-Khmel'nyts'koho derzh. ped. in-tu im. H. S. Skovorody : nauk.-teoret. zb. – Pereyaslav-Khmel'nyts'kyy, 2001. – Vyp. 2. – S. 139-145.
13. Jakobson P. M. Psihologicheskie problemy motivacii povedenija cheloveka / Pavel Maksimovich Jakobson. – M. : Prosveshhenie, 1969. – 317 s.

M.V. Kormyshev, G.A. Medyanik. Psychological features of research of junior pupils learning motivational structure. The present-day pedagogical psychology has the problem of phenomenology and development of a personality's learning motivation as one of the research directions. Solving the task of an individual's learning motivation development is one of the most complicated objectives for the contemporary psychology. So, it is necessary to define the conceptual foundations for the further analysis of a personality's learning motivation phenomenology and to specify basic theoretical and methodical principles of its development. Motivation of learning is considered by scientists an important element of an individual's self-development motivation. So, a learning motive is a complicated formation which plays a significant role in the process of learning and conditions its successfulness. Simultaneously, while analyzing the process of learning activities, specialists point out that their unity stands out as the unity of those purposes they are aimed at and those motives they are generated by.

The motives of people's actions, the needs and interests of a personality arise and develop out of interrelationships of the personality and the surrounding world which is constantly changing and developing. The development and reconstruction of existing motives and needs join the appearing and developing new ones. Unanimous is the position of our home scientists who believe that motive is the central system forming factor of any activity. So, the researchers emphasize the importance of individual and situational motivation factors, a person's activities and his/her individual experience. They also believe that the main goal of school is to help pupils in the development of their natural powers. Thus the teacher should lead pupils in the necessary direction, activate their studies using different pedagogical methods, their personal curiosity.

Keywords: learning motivation, kinds and quality of learning motivation, levels of motivational formation, hierarchy and structure of motives.

Отримано: 10.01.2018 p.